

Dagmar Nechvátalová míří do Aktivních záloh

I po padesátce lze chytit druhý dech a radikálně změnit životní směr. Dagmar Nechvátalová se rozhodla vystoupit ze své komfortní zóny a vyměnit úřednickou židli na třebíčské radnici za náročný vojenský výcvik ve Vyškově. O své cestě k Aktivním zálohám AČR, každodenní přípravě i o tom, co na to říká rodina, se rozpovídala v otevřeném rozhovoru.

Paní Nechvátalová, proč vlastně Aktivní zálohy? Co vás přimělo k tak zásadnímu kroku?

Nebylo to rozhodnutí ze dne na den. Už dříve jsem pracovala na místě spojeném s obranou a bezpečností a ta práce mě nesmírně naplňovala. Měla hluboký smysl. V současném zaměstnání jsem ale cítila, že jsem dosáhla zamrzlého bodu a nikam se neposouvám. Řekla jsem si, že na rezignaci nemám ten správný věk. Chyběl mi adrenalin a pocit, že jsem užitečná pro bezpečnost ostatních.

Vše ale začalo poměrně nenápadně, že?

Přesně tak. Na vysoké škole Ambis v Brně, kde studuji bezpečnostní management, jsme měli den otevřených dveří se složkami IZS a armádou. Tam se to ve mně definitivně probudilo. Zkusila jsem si nejdříve cvičně testy u Policie ČR a dopadly skvěle. Při psychotestech mi paní psycholožka řekla, že mám povahu jako stvořenou pro armádu. Pak už následoval maraton celodenních vyšetření, týden napjatého čekání a nakonec vytoužené oznámení z Krajského vojenského velitelství v Jihlavě: Bereme vás.

Projít armádním sítem, ale vyžaduje špičkovou kondici. Jak vypadá vaše příprava?

Bez fyziky to nejde, to je základ. S manželem dáváme tělu pořádně zabrat. Když máme delší pracovní den, zacvičíme si doma. Když kratší pracovní den, jdeme na dvě hodiny tvrdě makat. Střídáme posilovnu, běh, kolo, nářadí doma – zkrátka cvičíme podle počasí a plánu. Druhá strana mince je, že mě to udržuje v kondici i psychicky. Pro tělo i mysl je to úžasný restart.

Co vás v nejbližší době čeká?

Čeká mě více než dvouměsíční intenzivní vojenský výcvik na akademii ve Vyškově. Bude to náročné – žádné víkendové návraty domů, jen tvrdý režim. Výcvik v poli s plnou polní, taktická příprava, dril se zbraní, její údržba i ostré střelby. Jdu do toho úplně sama za sebe, ale ohromně se těším.

A co na vaše rozhodnutí říká rodina? Nezaskočila jste je?

Širší rodina se to dozví až z tohoto článku, tak to pro ně možná bude menší šok. S manželem cvičíme společně, ten mě podporuje. Žádné strachy, že bych mu u vojáků utekla, nemá – v našem věku už víme, co pro sebe znamenáme. Beru to jako novou, úžasnou etapu svého života.

Máte představu, co bude po návratu z Vyškova?

Uvidím, jak dalece se posunu a jaké budu mít výsledky. Pokud se uplatním v oboru Bezpečnostní Management, ráda bych zůstala věrná městskému úřadu, jinak se poohlédnout po nové práci v oboru, a také se může stát, že mi armáda nabídne stálé pracovní místo dle mých výsledků ze cvičení. Každopádně, chci znalosti ze školy i výcviku – ať už jde o krizové řízení nebo ochranu obyvatelstva – využít k tomu, abych byla užitečná pro lidi a pro naše město.

Irini Martakidisová